

Sygnatura akt VI Ka 920/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **16 grudnia 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Bożena Żywioł

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale Bożeny Sosnowskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2016 r.

sprawy **1. K. M. (1), syna P. i Z.**

ur. (...) w miejscowości W.

oskarżonego art. 305 ust. 3 Ustawy z dn. 30.06.2000r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 kk, art. 13§1 kk w zw. z art. 305 ust. 3 Ustawy z dn. 30.06.2000r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 kk

2. K. M. (2), syna K. i D.

ur. (...) w K.

oskarżony art. 305 ust. 3 Ustawy z dn. 30.06.2000r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 kk

3. K. J. zd. S., córki A. i Z.

ur. (...) w K.

oskarżonej z art. 305 ust. 3 Ustawy z dn. 30.06.2000r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 26 kwietnia 2016 r. sygnatura akt IX K 520/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 440 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

VI Ka 920/16

UZASADNIENIE

Wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 26 kwietnia 2016r., sygn. akt IX K 520/14, został zaskarżony na niekorzyść oskarżonych: K. M. (1), K. M. (2) i K. S. apelacją prokuratora.

Sąd Okręgowy podzielił zarzuty podniesione w środku odwoławczym.

Rację ma bowiem skarżący zarzucając, że sąd pierwszej instancji nie wyjaśnił i nie wskazał w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, jakie fakty uznał za udowodnione, a jakie za nieudowodnione, co skutkowało brakiem jednoznacznego ustalenia, czy naklejki oznaczone podrobionymi znakami towarowymi, których oskarżeni nie mieli prawa używać, a które były przedmiotem obrotu zarządzanej przez nich spółki (...) stanowiły towar opatrzony zarejestrowanym znakiem towarowym, czy też tylko element nie będący sam towarem, a służący wyłącznie do oznaczenia towarów. Tym samym sąd ten nie ustalił jednoznacznie, czy działanie oskarżonych wyczerpało znamiona czynów zabronionych zarzuconych im aktem oskarżenia.

Trafnie wskazał apelujący, że przedstawiony w pisemnych motywach wyroku tok rozumowania sądu pierwszej instancji wskazuje jedynie na dostrzeżone wątpliwości i na możliwości rozbieżnych interpretacji, ale nie prowadzi do zaprezentowania w swej konkluzji stanowiska, które ostatecznie zajął sąd meriti i powodów, dla których właśnie za nim się opowiedział.

Wywody Sądu Rejonowego w zakresie większości kwestii mających podstawowe znaczenie dla zweryfikowania zasadności postawionych oskarżonym zarzutów mają taki charakter, że uprawniają do wniosków alternatywnych.

Tymczasem dla ustalenia działania oskarżonego K. M. (1) w ramach błędu / oraz ewentualnie pozostałych oskarżonych, co do których sąd wskazał ostatecznie alternatywne podstawy do uwolnienia ich od ponoszenia odpowiedzialności/ niezbędnym było uprzednie stwierdzenie, czy doszło do wyczerpania ustawowych znamion czynu zabronionego i jakiego.

Dwutorowość rozważań sądu meriti przy jednoczesnym niewskazaniu w wyroku podstawy uniewinnienia oskarżonych uniemożliwia tak naprawdę ustalenie, czy i w stosunku do których oskarżonych podstawą ich uniewinnienia było stwierdzenie przesłanek wskazanych w art. 30 kk, w tym odnośnie jakich czynów oskarżeni ewentualnie pozostawali w usprawiedliwionym błędzie, co do ich bezprawności.

Z naprowadzonych względów, z odwołaniem się do bardziej szczegółowej argumentacji wskazanej w środku odwoławczym, Sąd Okręgowy uznał, że doszło do obrazy art.7kpk, art. 366 kpk, art.424 § 1 pkt 1 i 2 kpk, art. 413 § 1 pkt 6 kpk oraz błędów w ustaleniach faktycznych, co skutkowało uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Niezależnie od podniesionych zarzutów Sąd Okręgowy stwierdził także naruszenie praw pokrzywdzonego (...). zo.o. w likwidacji z siedzibą w W., co polegało na niezawiadomieniu tego pokrzywdzonego o terminie pierwszej rozprawy i – w konsekwencji – na uniemożliwieniu mu realizacji procesowego uprawnienia do skutecznego działania w charakterze oskarżyciela posiłkowego.

W postępowaniu ponownym sąd zadba o poszanowanie praw procesowych przysługujących pokrzywdzonym.

Powtórzy czynności dowodowe poszerzając je, o ile dojdzie do przekonania o takiej potrzebie.

Zgromadzony materiał dowodowy oceni wyciągając merytoryczne wnioski końcowe pamiętając, że niejednorodność materiału dowodowego, rozbieżność stanowisk biegłych, odmienne poglądy orzecznicze, czy też tezy doktryny nie zwalniają sądu z bezwzględного obowiązku poczynienia jednoznacznych ustaleń faktycznych / w razie takiej potrzeby z uwzględnieniem regulacji art. 5 § 2 kpk/ i dokonania subsumcji tych ustaleń pod przepis prawa materialnego, a w razie sporządzania pisemnych motywów ostatecznego rozstrzygnięcia - do przedstawienia toku swego rozumowania wyjaśniającego ostatecznie zajęte konkretne stanowisko.